

Klimat- och näringslivsdepartementet

Eskilstuna kommuns yttrande över remiss - Promemorian Reformering av avfallslagstiftningen för ökad materialåtervinning och för mer cirkulär ekonomi (KN2024/02249)

Eskilstuna kommun välkomnar generellt åtgärder som leder till en ökad materialåtervinning och mer cirkulär ekonomi. Promemorians förslag behandlar endast avfallslagstiftningen. För att möjliggöra EUs mål om ökad materialåtervinning måste avfallslagstiftningen kompletteras med åtgärder högre upp i värdekedjan till exempel produktkrav, kvotplikt, ekodesign och krav på inblandning av återvunnen vara.

5.1 (s. 96) Avfallsproducentens ansvar förtydligas

- ”Med avfallsproducent ska i miljöbalken avses den som ger upphov till avfall och den som genom förbehandling, blandning eller andra förfaranden ändrar avfallets art eller sammansättning.”

Eskilstuna kommun ställer sig negativ till förslaget. Kommunen anser att nuvarande reglering med en definition av ursprunglig avfallsproducent och det ansvar som följer den ursprungliga avfallsproducenten ska behållas. Med ett ansvar för ursprungliga avfallsproducenter finns det till exempel möjlighet att vid misstankar om illegal avfallshantering förelägga den ursprungliga avfallsproducenten att redovisa hur avfallet har hanterats i efterföljande led. Om ansvaret för ursprunglig avfallsproducent tas bort finns det stor risk att möjligheten att spåra avfallet från källan till fullständig behandling minskar eftersom tillsynsmyndigheten då behöver identifiera flera aktörer i kedjan.

Att en ursprunglig avfallsproducent har ett ansvar för att avfallet genomgår en fullständig behandling i enlighet med avfallshierarkin (jfr. gällande 15 kap. 11 a § samt 15 kap. 10 § miljöbalken) innebär inte att en ursprunglig avfallsinnehavare inte kan avtala om att äganderätten till avfallet övergår till annan part, men det viktiga miljörättsliga ansvaret för hanteringen ska kvarstå hos den ursprungliga avfallsproducenten. Det är dock rimligt att det, precis som idag, även fortsättningsvis kan avtalas om vem som ska ansvara för att hantera avfallet.

- ”Det ska införas en ny definition av vad som avses med fullständig behandling.”

Eskilstuna kommun tillstyrker förslaget.

- ”Varje avfallsproducent ska vara ansvarig för att hantera avfallet som den har producerat. Avfallsproducenten ska också stå för kostnaderna för att hantera avfallet. Ansvaret för att hantera avfallet ska upphöra när avfallet har genomgått en fullständig behandling. Möjligheten att i avtal bestämma vem som ska ha ansvaret för avfall ska tas bort.”

Eskilstuna kommun ställer sig negativ till förslaget (se ovan vad som angivits avseende ursprunglig avfallsproducents ansvar).

- ”Ansvaret för en avfallsproducent ska inte gälla om kommunen är ansvarig, det har införts ett system för utökat producentansvar för avfallshantering, eller det i övrigt framgår av lag eller annan författning att avfallsproducenten inte är ansvarig.”

Kommunen har inte något att erinra mot förslaget.

- ”Ansvaret för avfallsproducenten att fullständigt behandla avfallet ska övergå till den som avfallet överlåtits till när avfallet lämnats över till denne eller till en transportör som denne har anlitat.”

Eskilstuna Kommun ställer sig negativ till förslaget (se ovan vad som angivits avseende ursprunglig avfallsproducents ansvar).

5.2 (s.99) Nytt ansvar för vissa avfallsproducenter

- ”I definitionen av kommunalt avfall ska det förtydligas att kommunalt avfall är blandat eller separat insamlat avfall från hushåll som utgörs av papper, kartong, glas, metall, plast, bioavfall, trä, textilier, förpackningar, förbrukade batterier, ackumulatorer, grovavfall, avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning eller annat blandat eller separat insamlat avfall från hushåll, och blandat eller separat insamlat avfall från andra källor än hushåll om sådant avfall till sin art och sammansättning liknar avfall från hushåll.”

Eskilstuna Kommun ställer sig negativ till förslaget till justering av definitionen av kommunalt avfall i miljöbalken. Den omfattande uppräkningslistan riskerar att det kan tolkas som att de som inte räknas upp faller utanför och att ”annat blandat eller separat insamlat avfall” blir svårtolkat. Dessutom saknas avfall från hushåll såsom jord och sten och bygg- och rivningsavfall från icke yrkesmässig verksamhet i uppräkningslistan vilket skulle göra listan ännu längre.

- ”Den som bedriver en detaljhandel med livsmedel ska, i stället för kommunen, ansvara för det kommunala avfall som produceras i verksamheten.”

Eskilstuna Kommun välkomnar förslaget. Den avreglering av nämnda flöden som utredningens förslag innebär utgör en tydlig ansvarsavgränsning eftersom verksamheterna kan identifieras med näringsgrenskoder. Kommunen anser att avreglering är ett bättre alternativ än frival i att tillgodose verksamhetsutövares önskan om att själva förfoga över vissa flöden av kommunalt avfall.

- ”Även den som bedriver en yrkesmässig verksamhet ska, i stället för kommunen, ansvara för det kommunala avfall som produceras i verksamheten som består av förbrukat matfett eller förbrukat kontorspapper.”

Eskilstuna Kommun har inte något att erinra mot förslaget. När det gäller matfett är det dock viktigt att det görs en uppföljning på nationell nivå avseende hur avfallet hanteras för att säkerställa att det tas om hand på ett miljö- och hälsoskyddsmässigt godtagbart sätt när det inte längre lyder under kommunalt insamlingsansvar.

- ”Definitioner av detaljhandel med livsmedel, förbrukat matfett och förbrukat kontorspapper ska införas i miljöbalken.”

Eskilstuna Kommun välkomnar förslaget om definition av vilka aktörer som omfattas.

5.3 (s. 108) Förändringar i kommunens ansvar

- ”Det ska förtydligas att kommunens ansvar för avfall innebär ansvaret att hantera avfallet. I ansvaret ska kostnaderna för att hantera avfallet ingå. Ansvaret för att hantera avfallet ska upphöra när avfallet har genomgått en fullständig behandling.”

Eskilstuna Kommun avstyrker förslaget om att det uttryckligen anges att kostnaderna för att hantera avfallet ingår i ansvaret, eftersom det ju är självklart för ansvaret. Att i paragrafen lägga till att kommunen ska stå kostnaderna kan riskera att kommunens avfallstaxa ifrågasätts och bestrids av enskilda fastighetsägare, hushåll och företag i avfallskollektivet.

- ”Kommunen ska transportera bort det avfall som kommunen ansvarar för från den fastighet där avfallet har producerats, om fastighetsägaren begär det och det inte är oskäligt med hänsyn till omständigheterna.”

Eskilstuna kommun anser att regleringen om begäran om kommunal borttransport kvarstår. För den typen av borttransport är det dock nödvändigt att den möjlighet att ta ut särskild avgift kvarstår. Det är reglerat i nuvarande 27 kap. 6 § andra stycket miljöbalken:

I taxan skall anges hur avgiften skall bestämmas när taxan i övrigt saknar tillämplig bestämmelse om avgift. De grunder som anges i 5 § skall då beaktas.

Att ta bort ovanstående bestämmelse *avstyrks* därför, se utredningens avsnitt 12.

- ”Avfallsproducenten ska kunna begära att kommunen ska hantera det kommunala avfall som avfallsproducenten har eget ansvar för, om det finns ett bristande utbud av tjänster för att samla in och behandla avfallet, transportavstånden för att hantera avfallet blir orimligt långa, eller tjänsten att samla in och behandla avfallet erbjuds med oskäliga avtalsvillkor. Vart femte år ska kommunen genomföra en utvärdering av om förutsättningarna förändrats eller om tjänsten till avfallsproducenten att samla in och behandla avfall fortsatt ska erbjudas.”

Eskilstuna kommun välkomnar att kommunens andrahandsansvar för kommunalt avfall från detaljhandel med livsmedel, samt för matfett och kontorspapper inte bara ska vara avhängigt verksamhetsutövarens bedömning utan endast bör gälla under vissa omständigheter.

Kommunen avstyrker dock med bestämdhet förslaget att det ska åligga kommunen att göra en utvärdering av om förutsättningarna förändrats eller om tjänsten till avfallsproducenten att samla in och behandla avfall ska erbjudas. Det blir svårt, näst intill omöjligt, för kommunen att avgöra om påståenden om oskäliga avtalsvillkor föreligger. Det finns inga skäl till att kommunen ska orsakas administration och utredningskostnader för att regelbundet utvärdera marknadens villkor åt avfallsproducenten. Om avfallsproducenten erbjuds nya, skäliga villkor från marknadsaktörerna kan ju denne välja marknadsaktör och meddela detta till kommunen (som i sin tur bör informera tillsynsmyndigheten).

Frågan är också hur kommunen ska kunna inhämta uppgifter om huruvida *bristande utbud av tjänster för att samla in och behandla avfallet föreligger, transportavstånden för att hantera avfallet blir orimligt långa, eller tjänsten att samla in och behandla avfallet erbjuds med oskäliga avtalsvillkor*. De privata entreprenörer som tillhandahåller tjänsterna kommer säkerligen att hänvisa till sekretess och det är oklart vilka befogenheter kommunen har att kräva in anbudsunderlag från marknadsaktörerna för att bedöma om deras avtalsvillkor är oskäliga eller ej. Det är också oklart hur kommunen ska kunna göra ett ställningstagande avseende om förutsättningar finns för att tillgodose en begäran om att hantera avfall.

Det är inte rimligt att kommunen ska vara garant för marknadsmisslyckanden. Det är också viktigt att uppmärksamma att om en privat entreprenörs erbjudande skulle bedömas innebära ”oskäliga avtalsvillkor” finns det inte någon garanti för att kommunens hantering av avfallet skulle ske mot en lägre avgift eftersom kommunen måste förhålla sig till självkostnadsprincipen vid sitt uttag av avgifter. Den kapacitet som kommunen, genom förslaget, behöver hålla i beredskap innebär också att det inte finns någon garanti för att kommunens avgiftsuttag skulle bli lägre än om en entreprenör på marknaden tillhandahöll tjänsten.

5.4 (s. 110) Utvidgade möjligheter att hantera avfall som kommunen ansvarar för

- ”Kommunen ska, på begäran, få besluta att någon annan än en

yrkesmässig verksamhet får hantera avfall som kommunen ansvarar för, om det finns särskilda skäl och den som ska hantera avfallet kan göra det på ett hälso- och miljömässigt godtagbart sätt.”

Eskilstuna kommun ställer sig positiv till förslaget att det även fortsättningsvis är kommunen som ska pröva och besluta om eget omhändertagande av avfall från andra än yrkesmässiga verksamheter (vilket inkluderar hushåll).

- ”Länsstyrelsen ska, på begäran, få besluta att en yrkesmässig verksamhet får hantera avfall som kommunen ansvarar för och som produceras i verksamheten, om avfallet behandlas på ett sätt som ger en materialåtervinning eller annan återvinning som är åtminstone likvärdig med den kommunala behandlingen. Ett beslut ska få avse avfallshantering i en kommun eller i flera kommuner inom ett län. Länsstyrelsen ska ge berörda kommuner tillfälle att yttra sig innan beslut fattas.”

Eskilstuna kommun ställer sig positiv till förslaget om att länsstyrelsen ska pröva nämnda typer av begäran. Detta skapar förutsättningar för en samordnad prövning inom länet. Det är dock viktigt att länsstyrelsen vidareförmedlar begäranden som har beviljats, så att kommunen kontinuerligt kan anpassa och planera sin avfallshantering.

5.5 (s. 112) Fastighetsinnehavarens avfallshantering moderniseras

- ”En definition av bioavfall ska införas i miljöbalken. En fastighetsinnehavare eller nyttjanderättsinnehavare ska få återvinna eller bortskaffa bioavfall på fastigheten, om det görs i enlighet med föreskrifter som har meddelats med stöd av 15 kap. miljöbalken.”

Eskilstuna kommun ställer sig positiv till förslagen om bioavfall. I praktiken är det bioavfall i form av köks- och livsmedelsavfall samt trädgårds- eller parkavfall som framför allt kommer i fråga för eget omhändertagande av avfall på egen fastighet redan idag.

6.1 (s. 113) Förändringar av Naturvårdsverkets tillsynsansvar på avfallsområdet

- ”Det ska förtydligas att Naturvårdsverket har hela tillsynsansvaret över att producenter, och i förekommande fall producentansvarsorganisationer och marknadsdrivna system, uppfyller sina skyldigheter enligt aktuella förordningar.”
- ”Naturvårdsverket ska vidare ha tillsynsansvar över samtliga rapporteringsskyldigheter på avfallsområdet. Naturvårdsverket ska ha tillsynsansvar över att samtliga uppgifter som ska rapporteras enligt avfallsförordningen och förordningar om producentansvar kommer in till myndigheten. Kontrollen ska avse tillförlitligheten av uppgifterna och att uppgifterna är fullständiga och korrekta.”

Eskilstuna Kommun har inget att erinra mot förslaget.

6.2 (s. 116) Förändringar av länsstyrelsens och kommunens tillsynsansvar på avfallsområdet

- ”Kommunens generella ansvar för att utöva tillsyn över avfallshanteringen inom kommunen ska tas bort i miljöbalken.”

Eskilstuna kommun avstyrker förslaget. Eskilstuna kommun har liksom ett flertal större kommuner tagit över tillsynen över alla tillståndspliktiga miljöfarliga verksamheter enligt 9 kap Miljöbalken. I utförande av tillsynen inom kommunen finns inte den problematik som förslaget grundas i. I våra nätverk med andra kommuner har aldrig frågan lyfts som ett problem gällande dubbla ansvarsområden. Vår bedömning är att förslaget i praktiken kommer att skapa större gränsdragningsproblem och minskad effektivitet i tillsynen.

- ”Länsstyrelsen ska vara ensam tillsynsmyndighet över tillståndspliktiga verksamheter, handlare, mäklare, yrkesmässiga insamlare och avfallstransporter enligt avfallsförordningen. Länsstyrelsen ska ensam eller tillsammans med andra länsstyrelser på en webbplats tillgängliggöra information om vilka verksamhetsutövare som har tillstånd eller har anmält sig.”

Eskilstuna kommun avstyrker delvis förslaget. Samhällsbyggnadsnämnden i Eskilstuna har väl fungerande lokalt förankrad tillsyn och har operativt samarbete med den lokala polismyndigheten kring avfallsbrottslighet. Avfall är en integrerad del av all verksamhet, i huvudsak inom övrigt kommunalt tillsynsansvar. Lokal förankring och kontakter är en förutsättning för effektiv tillsyn av exempelvis avfallstransporter, vilket underlättas av kommunal tillsyn.

Eskilstuna kommun tillstyrker att Länsstyrelsens ansvar för avfallstillsyn inom de tillsynsobjekt de ansvarar för förtydligas till 15 kap och att information tillgängliggörs.

- ”Länsstyrelsen ska ta över tillsynsansvaret över kommunernas skyldigheter att sköta avfallshanteringen enligt miljöbalken.

Eskilstuna kommun avstyrker förslaget. Kommunala tillsynsnämnder har tillsyn över flera kommunala verksamheter. Det finns väl fungerande system för att utföra tillsynen utan att göra avsteg från 6 kap 7 § Kommunallagen och nämndorganisationerna anpassas därefter. Den föreslagna finansieringen kommer att medföra att Länsstyrelserna inte kan nå samma omfattning på tillsynen som de kommunala nämnderna.

- Det tillsynsansvar som kommunen har kvar ska förtydligas. Kommunerna ska ha kvar ansvaret för tillsynen över avfallshanteringen enligt 15 kap. miljöbalken i fråga om de verksamheter som inte är miljöfarliga verksamheter och över att de som är folkbokförda i en kommun och övriga som vistas i kommunen följer avfallslagstiftningen. Kommunens nuvarande ansvar för tillsyn över nedskräpningen i kommunen förtydligas.”

Eskilstuna kommun föreslår en korrigering av förslaget till förordningstext. Föreslagen lydelse av miljötillsynsförordningen 31 § 7b p och förslagets formulering omfattar alla miljöfarliga verksamheter. Föreslaget innebär således att även avfallshanteringen vid de miljöfarliga verksamheter som behöver anmäla verksamheter

(C-verksamhet) och de som inte behöver anmäla (U-verksamhet) omfattas av Länsstyrelsens tillsyn. Det blir därmed dubbla tillsynsmyndigheter på de verksamheterna eftersom de i övrigt är inom kommunalt tillsynsansvar. Utifrån förklaringstexten förefaller detta inte vara syftet med ändringen.

Eskilstuna kommun föreslår följande korrigerings förslaget till 31 § 7b p miljötillsynsförordningen:

” b) andra verksamheter än **tillståndspliktiga** miljöfarliga verksamheter enligt 9 kap. miljöbalken, och”.

6.3 (s. 119) Nya tillsyns- och prövningsavgifter på avfallsområdet

- ”En tillsynsavgift för länsstyrelsens tillsyn över kommunernas skyldigheter för avfallshantering ska införas som ska utgå med 800 kronor för varje hel timmes handläggningstid.”

Eskilstuna kommuns tidigare kommentarer (se yttrande för 6.2) gör att detta förslag blir irrelevant.

7.1 (s. 122) Miljösanktionsavgifter vid överträdelser av rapporteringskraven i avfallsförordningen

Eskilstuna kommun har inget att erinra i förslaget.

7.2 (s. 122) Miljösanktionsavgift för marknadsdrivna system för återanvändning eller materialåtervinning

Eskilstuna kommun har inget att erinra i förslaget.

8.1 (s. 123) Insamlingssystem för återanvändning

- ”Varje kommun ska tillhandahålla insamlingssystem för återanvändning av produkter från hushållen i kommunen i syfte att öka återanvändningen i Sverige. Kommunen ska ge privatpersoner, företag och sammanslutningar tillfälle att kostnadsfritt hämta återanvändbara produkter på en plats som kommunen anvisar. Produkter som inte hämtas av någon inom den tid som kommunen bestämmer ska hanteras som avfall av kommunen.”

Det är positivt att regeringen uppmärksammar ReTuna återbruksgalleria i arbetet med att minska avfallsmängderna genom att på olika sätt verka för återanvändning. Notera dock att ReTunas verksamhet aldrig skänker bort några varor till privata aktörer utan har ett väl utarbetat system och avtal som styr de butiksägare som får ta del av de produkter som privatpersoner lämnat in för återanvändning på kommunens två återvinningscentraler.

Att ge bort produkter är en nödlösning *efter* alla andra sätt att avyttra material är uttömda. Regeringens förslag riskerar med sin nuvarande utformning att slå sönder fungerande lösningar och kan även få flera andra negativa följder. En lämpligare formulering vore att kommunen ska vidta åtgärder, eller ha rutiner, för att underlätta för sådana insamlingssystem. Det ryms också inom formuleringen ”underlätta insamling och sortering”, som medför att finansiering kan ske genom avfallsavgifter, se 27 kap. 3 § tredje stycket miljöbalken.

Eskilstuna kommun avråder starkt till att utvidga kommunens uppdrag till att samla in produkter, som inte innehavaren har gjort sig av med som ett avfall. Särskilt avråder kommunen till att insamlade produkter ska tillhandahållas *kostnadsfritt*. Dessutom är det inte kostnadsfritt för kommunen som behöver finansiera verksamheten, lokalutrymmen, förpackningsmaterial och personalresurser. Om produkter måste ges bort gratis kommer det utan tvekan att leda till en högre avfallstaxa, eftersom bestämmelsen *tvingar* kommunen att ge bort saker som har ett värde i stället för att avyttrandet finansierar kommunens verksamhet. Även de invånare som inte väljer att plocka material kommer alltså att behöva betala för det. Utöver en ökad kostnad för kommunerna kommer det även medföra en negativ och osund konkurrens för både ideella och kommersiella secondhandaktörer. Promemorians förslag riskerar därför att försvåra för de som idag bedriver en fungerande ideella och kommersiella återbruksmarknader.

Eskilstuna kommun har högt ställda ambitioner om att produkter som är återanvändbara ska fortsätta cirkulera i samhället, gärna frivilligt mellan privatpersoner, genom ideell eller kommersiell andrahandsverksamhet eller genom att producenterna och butikerna själva tar tillbaka materialet.

8.2 (s. 126) Utsortering av avfall

- ”Det ska införas krav på utsortering av grovavfall och avfall som består av papper, plast, glas och metall och som inte samtidigt är förpackningsavfall eller bygg- och rivningsavfall.”

Eskilstuna kommun ställer sig delvis bakom förslaget.

Det är svårt för gemene man att förstå logiken bakom sortering av till exempel pappersmuggar, vilken beror av om den är köpt för innehåll i den (sorteras som pappersförpackning) eller köpt som produkt för hemmabruk (sorteras som restavfall). Kommunen skulle därför önska att fraktioner av papper, plast, glas och metall, som inte samtidigt är förpackningsavfall, bygg- och rivningsavfall eller utgör grovavfall, i stället samlades in i materialströmmar tillsammans med förpackningar.

Utsorteringen av papper, plast, glas och metall bör framför allt avse sådant avfall som samtidigt utgör grovavfall och som samlas in vid kommunernas återvinningscentraler (när det gäller sådant avfall som utgör kommunalt avfall).

- ”Restavfallet ska hållas skilt från annat avfall. Det ska införas nya definitioner av vad som avses med grovavfall respektive restavfall.”

Eskilstuna kommun motsätter sig den nya definitionen av grovavfall. Kommunen har kunnat ta fasta på definitionen i regleringen av sorteringsanvisningar till avfallsföreskrifterna och genom att tillämpa definitionen i avfallsföreskrifterna styra bort avfall som är tungt eller inte är lämpligt att samla in i säck eller kärl från den typen av insamling. Att endast hänföra definitionen av grovavfall till egenskapen ”skrymmande” blir för snävt.

- ”Utsorteringskravet för brännbart avfall ska upphävas.”

Eskilstuna kommun ställer sig tveksam till förslaget eftersom brännbart avfall behöver sorteras ut före deponering. Kommunen är positiv till att grovavfall och restavfall föreslås ersätta definitionen av brännbart avfall.

- ”Yrkesmässiga verksamheter som producerar förbrukat matfett ska sortera ut det och förvara det skilt från annat avfall. Yrkesmässiga verksamheter som producerar förbrukat kontorspapper ska sortera ut det och förvara det skilt från annat avfall.”

Eskilstuna kommun ställer sig positiv till förslaget. Kommunen anser dock att vid andrahandsberedskap, bör dessa fraktioner få samlas in tillsammans med spillfett från hushåll respektive med returpapperet eller annan pappersfraktion.

- ”Det ska förtydligas vilket avfall som ska samlas in separat i syfte att avfallet ska förberedas för återanvändning eller materialåtervinning och vilket avfall som ska samlas in separat för annan hantering.”

Eskilstuna kommun motsätter sig förslaget. Det måste vara avfallsinnehavaren som har mandat att avgöra hur avfallet ska hanteras med utgångspunkt i resurshushållningsprincipen och avfallshierarkin och med beaktande av om det finns särskilda krav eller begränsningar för hur avfallet får eller ska behandlas.

- ”Kommunens möjlighet att meddela föreskrifter om att ätligt fett och ätlig olja får samlas in tillsammans med restavfallet ska införas i avfallsförordningen.”

Eskilstuna kommun ställer sig positiv till förslaget.

8.3 (s. 130) Fastighetsnära insamling

- ”Fastighetsnära insamling ska definieras i avfallsförordningen. Definitionen av fastighetsnära insamling i förpackningsförordningen ska tas bort.”
- ”Befintliga krav på fastighetsnära insamling av avfall ska kompletteras med krav på insamling av restavfall. Kommunen ska få samla in även övrigt avfall fastighetsnära.”
- ”Kommunen ska i föreskrifter få bestämma om den ätliga oljan och det ätliga fettet ska samlas in fastighetsnära eller inte.”

Eskilstuna Kommun ställer sig positiv till förslag.

8.4 (s. 132) Enhetliga undantag från krav på fastighetsnära insamling

- Kommunen ska få göra undantag från kravet på fastighetsnära insamling i de delar av en kommun som är glest befolkade eller där det finns isolerade fastigheter.
- Undantag ska få göras genom en överenskommelse eller genom att kommunen fattar beslut om att anvisa en upphämningsplats. Av ett beslut om

att anvisa en plats ska det framgå vilken plats avfallet ska samlas in från och om platsen är enskild eller gemensam för flera fastigheter.

Eskilstuna Kommun ställer sig positiv till förslag. Dock konstaterar kommunen att den situationen kan föreligga att det inte går att ordna insamling inom 400 meter från en fastighet, men att fastigheten samtidigt inte ligger i ett glest befolkat område eller är isolerad. I den situationen skulle det inte vara möjligt att verkställa fastighetsnära insamling med utgångspunkt i förslaget till definition eller tillämpa föreslagna undantag. I den situationen gör Eskilstuna kommuns bedömning att kommunen får komma överens om insamlingsplats eller anvisa plats genom beslut med stöd av 15 kap. 11 § miljöbalken.

8.5 (s. 133) Insamling av annat avfall som kommunen ansvarar för

- ”För det avfall som inte samlas in fastighetsnära ska kommunen inrätta system som
 1. underlättar för hushåll och andra innehavare att lämna ifrån sig avfallet, och
 2. innebär att avfallet samlas in separat och hanteras på ett sätt som säkerställer att det kan behandlas i enlighet med avfallshierarkin.”
- ”Kommunens system för insamling av avfall ska dimensioneras utifrån antalet kommuninvånare och det avfall som produceras. Insamlingssystemet får dock inte begränsas enbart på grund av låg befolkningstäthet. Servicegraden ska kunna dimensioneras genom stationära eller regelbundet återkommande temporära mottagningsplatser där hushåll och andra kan lämna avfallet för en separat insamling.”

Eskilstuna kommun ställer sig bakom förslaget.

8.6 (s. 135) Dispens från krav på utsortering och separat insamling

- ”Naturvårdsverket ska under vissa förutsättningar få ge dispens till den som är ansvarig för att se till att utsortering och separat insamling sker, förutom för bygg- och rivningsavfall. Ett beslut om dispens ska gälla för en eller flera typer av avfall och för en viss tid. Vid en prövning av en dispens ska också beaktas god praxis för separat insamling av avfall och annan utveckling inom avfallshanteringen.”

Eskilstuna kommun har inget att erinra mot förslaget.

8.7 (s. 136) Bygg- och rivningsavfall

- ”Undantag från kravet att sortera ut bygg- och rivningsavfall ska gälla om det avfallet utgörs av konstruktioner eller är förorenade och ska tas in i avfallsförordningen.”
- ”En kommun ska få ge dispens från kravet på utsortering och separat insamling av bygg- och rivningsavfall. En dispens ska kunna medges om något av villkoren för undantag från separat insamling är uppfyllda. Beslutet ska gälla för viss tid. Vid en prövning av en dispens ska också beaktas god praxis för separat insamling av avfall och annan utveckling inom avfallshanteringen.”

- ”Kommunen ska underrätta Naturvårdsverket om dispenser som har fått laga kraft.”

Eskilstuna kommun har inte något att erinra mot ovan förslag såvida det inte innebär att alltför stora flöden av avfall inte går till förberedelse för återanvändning eller materialåtervinning. Rimliga och lämpliga krav behöver också ställas i bygglagstiftningen för att förlänga byggnaders och anläggningars livslängd genom krav på underhåll/byggnadsvård, krav på bevarande av byggnader och anläggningar, undvikande av onödiga rivningar, samt att byggnation så långt som möjligt sker så att det som byggs kan demonteras så långt som möjligt vid ombyggnation och rivning. Det är även viktigt att bevaka frågan om konstruktioner inom ramen för regleringen om ekodesign. Kommunen anser att det bör regleras att konstruktioner ska återanvändas när så är lämpligt och möjligt.

Förorenat byggavfall bör så långt som möjligt undvikas att återanvändas, men begreppet ”förorenade” kan behöva specificeras. Det är viktigt att inte onödiga rivningar sker och att inte återanvändbara byggprodukter kasseras endast på grund av låga halter ”föroreningar” som inte innebär några miljö- och hälsorisker vid fortsatt användning i byggnaden eller anläggningen.

8.8 (s. 137) Undantag från kravet på att skilja förpackningar från sitt innehåll

- ”Kravet på att den som har en förpackning som innehåller avfall ska se till att förpackningen skiljs från innehållet ska inte gälla förpackningar med smittförande avfall eller om det finns ett beslut om förverkande eller förstörande som har meddelats av brottsbekämpande myndighet eller domstol.”

Eskilstuna kommun ställer sig positiv till att generella undantag anges i förordningen.

Eskilstuna kommun anser dock att detaljhandeln behöver vägledning i vad som avses med ”smittförande” som inte är farligt avfall. Risker är annars att det tolkas alltför vidsträckt så att minskningen av mängden avfall i detaljhandeln avstannar.

- ”Naturvårdsverkets möjlighet att meddela föreskrifter om undantag tas bort.”

Eskilstuna kommun avstyrker förslaget och anser i stället att det är nödvändigt att Naturvårdsverket får meddela generella föreskrifter från kravet om skiljande av förpackningar från sitt innehåll.

- ”Kommunen ska få ge dispens från kravet på att förpackningen skiljs från innehållet, om
 1. det inte är tekniskt genomförbart med hänsyn till god praxis för avfallsinsamling, eller
 2. det inte leder till det bästa miljömässiga resultatet att skilja förpackningen från dess innehåll mot bakgrund av den sammanlagda miljöpåverkan från hanteringen av de aktuella avfallsströmmarna.”

Eskilstuna kommun avstyrker förslaget att ändra prövningsmyndighet från tillsynsmyndigheten till kommunen. Även länsstyrelsen och Försvarsinspektören kan vara tillsynsmyndighet över den verksamhet som ansöker om dispens från avskiljandekravet. Det kan nämligen röra sig om en tillståndspliktig miljöfarlig verksamhet eller Försvarsmaktens verksamhet. Om avfallet inte ens är kommunalt ansvar, finns inte någon anledning att prövningen ska göras av kommunen.

- ”En ansökan om dispens ska innehålla en plan som beskriver på vilket sätt verksamheten avser att vidta åtgärder för att förebygga uppkomsten av detta avfall och den tid som krävs för att ta fram nödvändiga tekniska lösningar.”

Eskilstuna kommun ställer sig bakom förslaget.

8.9 (s. 139) Krav på ytterligare sortering för att möjliggöra materialåtervinning

- ”Den som är ansvarig för att avfallet blir fullständigt behandlat ska se till att det insamlade avfallet sorteras ytterligare om det behövs för att möjliggöra materialåtervinning och för att utifrån avfallets egenskaper uppnå en hög kvalitet på det återvunna materialet.”

Eskilstuna kommun delar synen på att det är viktigt att öka andelen avfall som materialåtervinns, men motsätter sig förslaget så som det är utformat. Kommunen anser att kravet är för långtgående och att det kräver en rimlighetsavvägning. Förbehandling av restavfall i syfte att ytterligare öka återvinningen kräver större investeringar i storskaliga eftersorteringsanläggningar för att få lönsamhet. För att sådana investeringar ska vara genomförbara krävs statligt stöd som exempelvis Brista eftersorteringsanläggning i Stockholm. Eskilstuna kommun bedömer också att en lämplig placering bör vara intill en förbränningsanläggning för avfall, för att undvika extra kostnader. Det behövs därför en djupare konsekvensutredning av vad kravet skulle innebära i praktiken.

Utredningen anger att inte det är praktiskt möjligt att kräva att privatpersoner och verksamhetsutövare sorterar avfall i tillräckligt många delar dels för att detta blir alltför komplicerat och kräver hög kunskapsnivå om avfallets innehåll, dels för att det ofta saknas utrymme för de behållare som i sådant fall skulle vara nödvändiga.

Kommunen anser att ju mer avfallet kan sorteras ut nära källan desto bättre blir förutsättningarna för högkvalitativ materialåtervinning av avfallet. Av den anledningen kan inte ytterligare sortering av avfall ersätta utsortering vid källan, men däremot utgöra ett komplement.

- ”Ytterligare sortering ska också krävas om det behövs för att nå materialåtervinningsmålen. I förpackningsförordningen ska en upplysning införas om att krav på ytterligare sortering även gäller för förpackningsavfallet.”

Kommunen ställer sig positiv till förslaget. Kommunen har ansvar för insamling av förpackningsavfall från hushåll och de samlokaliserade verksamheter som har anmält att de vill ha kommunal insamling. Kommunen har rådighet över att i insamlingen

säkerställa en så god kvalitet som möjligt genom åtgärder som kommunen kan vidta inom ramen för denna rådighet. Men eftersom producenterna är ansvariga för att behandla insamlat förpackningsavfall är det viktigt att producenterna vidtar de åtgärder som är nödvändiga för att sortera insamlat förpackningsavfall ytterligare i syfte att säkerställa en så hög grad av materialåtervinning som möjligt.

8.10 (s. 142) Mer förpackningsavfall från restavfallet ska materialåtervinnas

- ”Verksamheter som har avfall som till övervägande del består av förpackningsavfall som har producerats i samband med yrkesmässig sortering av restavfall, ska lämna avfallet till de kostnadsfria mottagningsplatser som tillhandahålls av en producentansvarsorganisation. Innan överlämningen ska sådant avfall som inte utgör förpackningsavfall separeras från förpackningsavfallet av verksamhetsutövaren, om det kan göras utan orimliga ekonomiska konsekvenser.”
- ”Den som driver mottagningsplatserna ska vara skyldig att utan kostnad och utan begränsningar i avfallsmängder ta emot verksamheters avfall som till övervägande del består av förpackningsavfall och som har producerats i samband med yrkesmässig sortering av restavfall.”

Det är bra att regeringen vill förtydliga att producentansvarsorganisationen är skyldig att ta emot det utsorterade förpackningsavfallet som uppstått i en verksamhet, även när det uppstår vid en ytterligare sortering av restavfall. Kommunen menar dock att denna möjlighet redan följer av regleringen i gällande förordning (se 3 kap. 4 c § avfallsförordningen (2020:614)), som anger var verksamheter ska lämna sitt förpackningsavfall.

Eskilstuna kommun avstyrker förslaget om att ingen särskild finansiering ska vara aktuell till avfallsanläggningarna för ytterligare sortering av restavfallet från producentansvarsorganisationerna. En förbehandling av restavfallet gör att ytterligare förpackningsavfall kan sorteras ut och gå till materialåtervinning. De aktörer som utför förbehandling ska också få ersättning eftersom förbehandlingen bidrar till att uppnå materialåtervinningsmålen. Producenterna har dessutom tagit ut en avgift även för det förpackningsavfall som hamnar i restavfallet i den fastighetsnära insamlingen. Utan en skyldighet för producenterna att ersätta förbehandling av restavfallet finns även mindre incitament att ersätta exempelvis sammansatta förpackningar på marknaden. Sammansatta förpackningar gör det svårare för avfallslämnaren att separera och slängs oftare i restavfallet.

När utsorterat förpackningsavfall från restavfallet kommer från hushåll (och samlokaliserade verksamheter) är det därför rimligt att ersättning utgår enligt Naturvårdsverkets föreskrifter för ersättning till kommunerna för insamling av förpackningsavfall.

Grundkravet ska förstås vara att sortera ut förpackningsavfallet fastighetsnära (för det förpackningsavfall som ska sorteras ut på det sättet) och den ytterligare sorteringen utgör ett komplement till den fastighetsnära insamlingen.

8.11 (s. 144) Val av behandlingsmetod

- Avfallshierarkins prioriteringsordning för val av behandlingsmetod ska inte tillämpas om det finns särreglering om behandling på visst sätt för visst avfall

Eskilstuna kommun har inget att erinra mot förslaget så länge inte särregleringen riskerar motverka syftet med avfallshierarkin.

8.12 (s. 145) Mottagningskriterier för avfallsförbränningsanläggningar och samförbränningsanläggningar

- ”Den som har samlat in avfall separat ska vid överlämning av avfallet till en verksamhetsutövare som bedriver en avfallsförbränningsanläggning eller en samförbränningsanläggning se till att uppgifter lämnas om
 1. hur avfallet producerats,
 2. den sorteringsprocess eller annan förberedande behandling som avfallet genomgått, och
 3. att avfallet får förbrännas.”
- ”Innan avfall tas emot för förbränning ska verksamhetsutövaren för avfallsförbränningsanläggningen eller samförbränningsanläggningen kontrollera att de uppgifter som rör avfallet är korrekta. Kontrollen ska göras på det sätt som skäligen kan begäras. För gränsöverskridande avfallstransporter ska avfallstransportförordningens krav gälla.”
- ”Det ska införas en definition av uttrycket förberedande behandling. Regeringen eller den myndighet eller kommun som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om skyldighet att kontrollera avfall och avfallshantering.”

Eskilstuna kommun ställer sig positiv till förslagen, men anser också att de behöver kompletteras med en reglerad rimlighetsavvägning. Kraven måste utformas på det sättet att inte varje försändelse av avfall ska behöva kontrolleras utan att skyldigheterna att kontrollera uppgifter kan regleras i avtal mellan avfallslämnare och mottagande anläggning och att uppgifterna kan kontrolleras vid behov.

Kommunen ser även att förslaget kan medföra en ökad risk för dumpning av avfall hos mindre seriösa aktörer.

8.13 (s. 148) Ett förbud att deponera restavfall införs

- Det ska vara förbjudet att deponera restavfall.

Eskilstuna kommun motsätter sig förslaget.

Det avfall som återstår när annat avfall sorterats ut för att samlas in separat och när brännbart avfall har sorterats ut, är just till stor del sådant avfall som vanligen deponeras eftersom det inte finns någon annan lämplig behandling. Det kan exempelvis handla om blandningar av krossat glas, keramik och porslin, eller isoleringsmaterial som inte kan återvinnas, jordmassor när växtlighet sorterats bort eller massor med rester av invasiva arter, sammansatta byggmaterial som inte kan separeras eller återanvändas. Den icke brännbara sorteringsresten från sortering av blandat avfall är idag en deponifraktion, då man inte kan göra något annat med det.

Detta deponeringsförbud komplicerar lagstiftningen och behövs inte heller mot bakgrund av de nya utsorterings- och eftersorteringskrav som införs i övrigt.

8.14 (s. 148) Upplysningsbestämmelser

- ”I avfallsförordningen ska det införas upplysningsbestämmelser om var det finns ytterligare bestämmelser om hantering av avfall från elektriska och elektroniska produkter, uttjänta fiskeredskap och läkemedelsavfall.”

Eskilstuna kommun ställer sig positiv till förslaget.

9.1 (s. 149) Den nationella avfallsplanen

Eskilstuna kommun har inget att erinra mot förslaget att regeringen eller den myndighet som regeringen utser fattar beslut om den nationella avfallsplanen.

9.2 (s. 152) Innehållet i underlaget till den nationella avfallsplanen förtydligas i avfallsförordningen

Eskilstuna kommun har inget att erinra mot förslaget.

9.3 (s. 155) Kraven på en kommunal avfallsplan tas bort

- ”Kravet på kommunerna att upprätta kommunala avfallsplaner ska tas bort.”
- ”Även kravet på länsstyrelserna att sammanställa de kommunala planerna ska tas bort.”
- ”Kommunens möjlighet att meddela föreskrifter om att den som bedriver en yrkesmässig verksamhet inom kommunen där annat avfall än sådant som kommunen ansvarar för ska lämna uppgifter om avfallet som underlag för kommunens renhållningsordning ska tas bort.”
- ”I varje kommun ska det finnas avfallsföreskrifter. Föreskrifterna ska antas av kommunfullmäktige.”
- ”Kravet på att hänsyn ska tas till synpunkterna som kommer in i samrådet ska tas bort.”

Eskilstuna kommun avstyrker förslaget.

I förslaget anges att ”*avfallsplaneringen kommer att vara central för genomförandet av de krav som kommunen ska följa även i fortsättningen*”. Eskilstuna kommun anser inte att detta är tillräckligt för att bibehålla och utveckla arbetet med de två översta stegen i avfallshierarkin, det vill säga förebygga och återanvända. Den kommunala avfallsplanen är heller inte endast en plan för att verkställa den kommunala avfallshanteringen utan en plan för förebyggande av avfall i hela kommunen och hantering av det avfall som uppstår. Med en frivillig kommunal avfallsplan försvinner förutsättningarna för att den kommunala avfallsplanen ska fortsätta vara ett viktigt politiskt styrdokument.

Eskilstuna Kommun föreslår i stället att den kommunala avfallsplanen och dess krav på innehåll ses över. Planen kan med fördel förenklas och underlättas genom mer nationellt stöd, till exempel i form av nationella mål och förslag på åtgärder inom de två översta stegen i avfallshierarkin. Även betungande krav som exempelvis

miljökonsekvensbeskrivning av planen, förteckningar över anläggningar och deponier (som redan täcks via andra register än planen) bör ses över och dess nytta analyseras jämte de resurser som tas i anspråk.

Eskilstuna kommun instämmer heller inte i de invändningar som framförs att det saknas inflytande från privata aktörer med avseende på utformningen av den kommunala avfallsplanen. Detta mot bakgrund av de krav på samråd och utställande som finns avseende den kommunala avfallsplanen.

Om förslaget genomförs så medför detta att Naturvårdsverket föreskrifter NFS 2020:6 *om kommunala avfallsplaner om förebyggande och hantering av avfall* upphör, vilket skulle innebära att kravet i 21 § om att kommunen ska lämna information till hushållen om avfallsförebyggande åtgärder också upphör. Kommunen vill understryka vikten av att detta krav bibehålls men kan inte se att den föreslagna promemorian innehåller detta eller motsvarande krav. Kravet är centralt för många kommuner som bedriver ett arbete med de två översta stegen i avfallshierarkin samt den möjlighet som följer av 27 kap. 4 § 2 punkten miljöbalken att avgiftsfinansiera sådana åtgärder.

10.1 (s. 157) Målen om kommunalt avfall bör införas i avfallsförordningen

- ”Målen i avfallsdirektivet om förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av kommunalt avfall ska föras in i avfallsförordningen. Den som har ansvar för kommunalt avfall ska på ett effektivt sätt bidra till att nå målen.”

Eskilstuna kommun har inget att erinra mot förslaget men anser att motsvarande mål som finns för kommunalt avfall även behöver finnas för avfall som inte utgör kommunalt avfall. Avfallsdirektivets krav är minimikrav och de hindrar inte att det ställs upp mål i Sverige för annat avfall än kommunalt avfall.

Eftersom staten lägger ansvaret för måluppfyllelsen på bland annat kommunerna måste staten se till att kommunerna har tillräckligt med ekonomiska medel för att verkställa kraven, i enlighet med finansieringsprincipen. Detta eftersom kommunen åläggs att verkställa någonting som åligger medlemsstaten Sverige.

10.2 (s. 158) Kommunala mål om nedskräpning

- ”Det ska anges i avfallsförordningen att varje kommun ska besluta om egna mål för att förebygga och begränsa nedskräpning ska flyttas till avfallsförordningen. När de har antagits ska kommunen informera Naturvårdsverket om målen och beslutade åtgärder.”

Eskilstuna kommun anser förslaget som icke relevant då kommunen motsätter sig ett borttagande av den kommunala avfallsplanen (se yttrande i 9.3). Genom att bibehålla kommunernas avfallsplaner behövs ingen ”kommunal information” införas i avfallsförordningen. Förslagets konsekvenser tillför endast onödigt kontroll och ökad administrativ belastning utöver fragmentering av ett väl fungerande styrdokument som den kommunala avfallsplanen utgör. Redan idag kan dessutom Naturvårdsverket kräva att kommunen redovisar vilka åtgärder mot nedskräpning (i enlighet med NFS2020:6 24§), vilket kommunen anser fullt tillräckligt.

10.3 (s. 159) Information om ytterligare mål om avfallsförebyggande och avfallshantering

Eskilstuna kommun har inget att erinra mot förslaget.

10.4 (s. 159) Uppföljning av målen

Eskilstuna kommun har inget att erinra mot förslaget.

11 (s. 160) Rapportering på avfallsområdet

Eskilstuna kommun anser det lämpligare att skyldigheten att rapportera regleras även fortsättningsvis i Naturvårdsverkets föreskrifter då denna är lättare att göra nödvändiga justeringar i än avfallsförordningen.

Eskilstuna kommun ställer sig bakom förslaget att yrkesmässiga insamlare av förbrukat matfett eller förbrukat kontorspapper från en yrkesmässig verksamhet eller kommunalt avfall från detaljhandel ska lämna uppgifter till Naturvårdsverket på samma sätt som en kommun samt att en detaljhandel eller en yrkesmässig verksamhet som inte anlitar en yrkesmässig verksamhet ska själv uppfylla rapporteringsskyldigheterna.

Kommunen välkomnar möjligheten till digital rapportering.

Kommunen vill uppmärksamma att den faktiska mängden insamlat material till återanvändning saknas i avfallsstatistiken. Detta beror på att de material som lämnats in för återanvändning på till exempel ReTuna inte betraktas som avfall utan som produkter. För att avfall ska upphöra att vara avfall och kunna återanvändas som produkt krävs olika omfattande eller komplicerade processer. En sådan hantering skulle vara alltför resurskrävande. Det vore därför intressant att följa statistik för mängden produkter som fått nytt liv genom återanvändning via kommunala insamlingssystem som till exempel ReTuna.

12.1 (s. 160) Kommunens bemyndigande om avfallsavgift

- ”En kommun ska få meddela föreskrifter om att avfallsavgifter ska betalas för all avfallshantering som kommunen är ansvarig för och som täcker de kostnader som uppkommer för kommunen till följd av föreskrifter som har meddelats med stöd av miljöbalken.”
- ”Föreskrifterna ska kunna innehålla reglering om hur avgiften ska betalas.”
- ”Uttrycken renhållning, renhållningsavgift och taxa ska ersättas med avfallshantering, avfallsavgift och föreskrift.”

Eskilstuna kommun motsätter sig att begreppet taxa ska ersättas med begreppet föreskrifter. Avfallstaxan är ett väl inarbetat begrepp inom miljöbalkens område även vad avser tillsynsavgifter.

Om utredningen menar att avfallsföreskrifter och avfallstaxa ska regleras i samma föreskrifter motsätter sig kommunen starkt det förslaget. Om avfallsavgifterna, som justeras årligen, skulle inkluderas i avfallsföreskrifterna skulle det innebära en årlig revidering av avfallsföreskrifterna med tillhörande samråd och utställande samt beslut

av kommunfullmäktige.

Eskilstuna kommun ställer sig positiv till att utredningen föreslår att kommunen ska få beslut om hur avfallsavgifterna ska betalas.

Kommunen *motsätter sig* att 27 kap. 6 § andra stycket (se här nedan) föreslås tas bort.

I taxan skall anges hur avgiften skall bestämmas när taxan i övrigt saknar tillämplig bestämmelse om avgift. De grunder som anges i 5 § skall då beaktas.

Detta är en viktig grund eftersom kommunen inte kan förutse alla situationer och grunder för debitering. Det vill säga avfallstaxan kan inte reglera alla kostnader och för att säkerställa ett heltäckande avgiftsuttag i enlighet med självkostnadsprincipen behövs den möjlighet som regleras i nämnda bestämmelse.

12.2 (s. 165) Krav på redovisning om kommunens avfallshantering

- ”En kommun ska i fråga om sitt ansvar för avfallshantering se till att
 1. verksamheten bokförs och redovisas i enlighet med god redovisningssed där resultat- och balansräkningar redovisas särskilt och där det av tilläggsupplysningar framgår hur kommunen har fördelat kostnader som varit gemensamma med annan verksamhet,
 2. det av redovisningen framgår om och hur avgift tagits ut för att främja miljöanpassad avfallshantering,
 3. det av redovisningen framgår vilken ersättning kommunen har fått från producentansvarsorganisationer för förpackningar, och 4. redovisningen, när den är fastställd, finns tillgänglig för allmänheten.”

Eskilstuna kommun ställer sig positiv till att det införs krav på särredovisning. I författningsförslaget pkt 3 framgår att kommunen ska redovisa *vilken ersättning kommunen har fått från producentansvarsorganisationer för förpackningar*. I kommentarerna till lagförslaget framgår att kommunerna ska redovisa sina kostnader för förpackningsinsamlingen. Detta krav borde tydliggöras i paragrafen. Detta är rimligt och nödvändigt för uppföljning av ersättningsmodellen.

13.1 (s. 166) Naturvårdsverkets ansvar för avfallsområdet behöver förstärkas och förtydligas

Eskilstuna kommun ställer sig positiv till förslaget.

13.2 (s. 168) Naturvårdsverkets ansvar för statistik på avfallsområdet m.m. bör förtydligas

Eskilstuna kommun ställer sig positiv till förslaget.

14 (s.169) Ett nytt 15 kapitel i miljöbalken

Eskilstuna kommun har inget att erinra mot förslaget om att det nuvarande 15 kap. miljöbalken upphävs och ersätts med ett nytt 15 kap. med en ny rubrik och en ny disposition eller att syftet med kapitlet ska vara att främja avfallsförebyggande åtgärder och återvinning liksom annan hushållning med material, råvaror och energi så att en cirkulär ekonomi uppnås.

15 (s. 170) Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Eskilstuna kommun anser att utredningens förslag (med undantag för något förslag) om ikraftträdande den 1 januari 2026 innebär en alltför kort övergångstid.

Bland annat med utgångspunkt i det ansvar för kommunalt avfall från verksamheter som kommunen har idag och i relation till de flöden som föreslås avregleras från kommunens ansvar. När kommunen har upphandlat borttransport och behandling av avfall finns det gällande avtal där det kan få ekonomiska konsekvenser för kommunerna om dessa avtal måste avslutas i förtid. Även för kommuner som verkställer borttransport och behandling i egen regi får en kort övergångstid konsekvenser för verksamheten.

ESKILSTUNA KOMMUN